

munen, ganske paa samme Maade som alle de øvrige Indtægter i Kommunen. Jeg erkender, det er for saa vidt rationelt. Man siger: Den Mand, der maatte have Indtægter fra flere Kommuner, beskattes af den Indtægt, han har fra hver enkelt af dem, saa samme Maade, som om han havde boet der, men — selvfølgelig — kun havde haft den Indtægt, der falder i den paagældende Kommune. Det er baade let at forstaa og meget rationelt, og hvis det ærede Medlem kan faa det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) og hans Partifæller til at gaa ind paa en saadan Beskatningsmaade, tror jeg, at man fra Købstadkommunernes Side vil være i allerhøjeste Grad tilfreds med en saadan Form for Erhvervsbeskatning. At Opholdskommunen i mange Tilfælde vil føle sig brøstholden er en Sag for sig, men for saa vidt Talen er om at imødekomme Købstadkommunernes efter min Mening i høj Grad berettigede Ønsker, erkender jeg, at det er et overordentlig radikalt Forslag, det ærede Medlem kommer med, det vil vist nok overtræffe de dristigste Forventninger, man i Købstadkommunerne har haft med Hensyn til Erhvervsbeskatningens Ordning. Jeg tør ikke paastaa, at jeg turde gaa saa vidt, men det rationelle og radikale deri skal jeg være villig til at erkende.

Det ærede Medlems Udtalelser om et enkelt Stykke af § 10, hvor han mente, der var nogen Uoverensstemmelse mellem den nye Statsindkomst- og -formueskattelov af 8. Juni og det, der staar her, maa jeg tilstaa, jeg ikke har faaet Lejlighed til i den Grad at sætte mig ind i, at jeg tør sige, om der endnu skulde være et Sted, hvor der ikke er tilvejebragt fuld Overensstemmelse, men i hvert Fald vil det saa let kunne rettes under den videre Behandling af Sagen.

Jeg skal sige til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), at jeg erkender, at den foreslaaede Ordning af Erhvervsbeskatningen ikke er tilfredsstillende, for saa vidt angaar København og Frederiksberg. Det er en Vanskelighed, vi vist ikke kommer ud af, før Frederiksberg bliver indlemmet i København. Jeg har i Folketinget erklæret mig villig til at gaa ind paa en anden Ordning, hvis man kunde finde en bedre, men man har heller ikke i Folketinget kunnet finde noget mere tilfredsstillende end det, der foreslaas her, og jeg har ogsaa maattet erkende min Uformuenhed i saa Henseende, ligesom der ikke i Kommissionen har kunnet findes noget

virkelig rationelt tilfredsstillende; men vi kan jo imidlertid forsøge en Gang endnu.

Det interesserede mig i allerhøjeste Grad, at det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) talte saa stærkt for at forhøje Tilskuddet til Kommunerne, at han endogsaa fandt, at det i alt Fald burde fordobles, altsaa sættes op til 3 Mill. Kr. Det er ret interessant, at netop det ærede Medlem foreslaar, at Staten skal paatage sig en forøget Udgift paa 1½ Mill. Kr., samtidig med, at man fra det ærede Medlems Partis Side i forrige Samling har holdt paa, at vi i alt for høj Grad paatog os Udgifter, den ene efter den anden, og at man i Virkeligheden godt kunde have nøjedes med mindre Indtægter end dem, der i Fjor til Slut blev vedtaget. Det siger sig selv, at skal vi udrede 1½ Mill. Kr. mere til Kommunerne, kan vi kun gøre det derved, at Staten i Forvejen har taget de 1½ Mill. Kr. fra Skatteyderne omkring i Landet. Om der er vundet saa forfærdeligt meget ved at lade dem gøre den Omvej ad Statskassen, er et andet Spørgsmaal, men det reelle er altsaa det, at der skulde opkræves yderligere 1½ Mill. Kr. for at kunne fordele dem til Kommunerne. Det har, som sagt, interesseret mig, at det netop var det ærede Medlem, der kom med Henstilling i saa Henseende.

Lange: Det blev udtalt af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) og adskillige Gange af den højtærede Indenrigsminister, at hvis dette Lovforslag ikke blev ført igennem, og der derved ikke blev skabt en bedre Erhvervsbeskatning, særlig til Fordel for Byerne, faldt Skylden paa det Parti, jeg tilhører. Jeg er mig mit Ansvar paa det Omraade fuldt bevidst. Jeg er valgt som Byrepræsentant, og jeg tror, de ærede Kolleger, jeg i saa Henseende har her i Tinget, vil være enige med mig i, at selv om man maa erkende, at der er et enkelt godt Forslag i et Lovforslag, er man ikke pligtig til at tage dette i dets Helhed, naar der ved Siden deraf er mange forskellige uheldige Bestemmelser. Vi maa have Lov til at forlange, at først skal det, vi anser for skadeligt, tages bort. Jeg er mig, som sagt, mit Ansvar bevidst, og jeg haaber, at mine Kolleger ogsaa er det.

la Cour: Jeg forstaaer ikke den højtærede Indenrigsministers Forundring over, at jeg er fremkommet med et Forlangende i den af mig nævnte Retning. Det er